

SAMMANFATTNING

Denna rapport handlar om när och varför människor evakuerar, och vilken information och kunskap (bl a varningar) som är nödvändiga för att människor skall evakuera.

Rapporten behandlar även hur individer och grupper fattar sina eventuella evakueringsbeslut.

För att människor skall hysa en måttlig, reflekterande rädsla och handla ändamålsenligt krävs att de har kunskap om fyra förhållanden:

1. sannolikheten för att en katastrof skall inträffa på en given plats
2. de negativa skador som katastrofen kan åstadkomma
3. sannolikheten för att dessa skador skall drabba en enskild person
4. sannolikheten för att katastrofen skall inträffa under olika tidsperioder.

Det är inte tillräckligt att en person känner till sannolikheten för att en katastrof skall inträffa, och den typ av skador som katastrofen kan leda till. Han måste även ha en uppfattning om hur troligt det är att just hon och hans familj skall drabbas av allvarliga konsekvenser om en katastrof inträffar.

De myndigheter och andra som har till uppgift att varna människor måste så noga som möjligt ange när katastrofen väntas inträffa, och den angivna tidsperioden bör vara så kort som möjligt. På så sätt ökar möjligheten att förmå människor att utrymma, och sannolikheten minskar att de skall återvända hem innan katastrofen är över.

Det är en fortsatt forskningsuppgift att försöka precisera när människor handlar "rationellt" och vilka som gör det.

Empirisk forskning har visat att det ofta är mycket svårt att ändra människors uppfattning om en katastrofs konsekvenser. Speciellt gäller detta i de fall då de har egen erfarenhet av liknande katastrofer. Människor tror att en ny katastrof kommer att likna en tidigare, och de tolkar gärna nya meddelanden så att de överensstämmer med vad de trott tidigare.

Människor som skyddar sig mot vad som hände under en tidigare katastrof drabbas ofta svårt då den nya katastrofen blir annorlunda. Människor behöver tid på sig för att hinna smälta den nya informationen.

En effekt av att leva under hot är att man anpassar sig till hotet, som kan sägas bli en del av den kulturella miljön. Människor trubbas av i sin vaksamhet och återgår till det normala livet, och de förbereder sig inte längre effektivt för en kommande katastrof.